

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Martyrium sanctoru[m] Martyrum Alexandrinorum sub Decio passoru[m],
Macaris scilicet, Epimachi, Alexandri, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

MARTYRIVM SANCTORVM MARTYRIVM
ALEXANDRINORVM SVB DECIO IMPERATORE PAS-

forum, Macaris scilicet, Epimachi, Alexandri, Ammonarij virginis, & sodalium eius: Heronis, Isidori, & Dioscori, ac sociorum eorum, ut habetur apud S. Dionysium Alexandrinum, Ecclesiastica historiae Eusebii Casarensis libro sexto cap. 34. Iohanne Christophorsono interprete.

8. Decēbris

ANCTVS Dionysius Alexandrinus Antistes, ad Fabium Episcopū scribens certamina & dimicationes eorum qui sub Decij imperio martyrium pertulerunt, ceteris martyribus præmissis, isto modo persequitur: Alius quidam genere Afer, qui & appellatione Macar (& ob vitam beatam, quā diuinā gratiā subfidio, degisset, verē Macar, id est, beatus fuit) eum ad fidei negationē, iudice cum ad eam rem magnoperē cohortante, adduci non posset, viuis crematus est.

S. Macarius viuis crematur.

12. Decēbris

Item Epimachus & Alexander.

Epimachus etiam & Alexander, non longo post tempore quā victi tenebantur, post horum martyrium multos dolores perpeffi, dilaniati nouaculis, & flagellis lacerati, ad extremum ardentissimis flammis circunciectis absumpti fuerunt. Quibus quatuor mulieres martyres adiungebantur: quarum prima fuit Ammonarium, sancta virgo, quæ, cum iudex diū illam admodū torfisset, vtpotē constanter asserentem se nihil eorum aliquando dicturam, quæ ille iussisset, eaque in sententia firmē perstaret, ad supplicium adducitur. Mercuria, secunda erat, anus inprimis veneranda. Tertia, Dionysia: quæ quāquam erat multorum liberorum parens, illos tamē Domino in amore minime prætulit. Quarta, Ammonarium altera: quæ tres, cum præses vereretur nec incassum tormenta illis infligeret, & quodammodō euinceretur à mulieribus, nullum cruciamentorum genus amplius subire cogebatur: sed statim capite obruncato, mortem oppetunt. Pro omnibus enim prior Ammonarium, tanquā in prima dimicationis acie locata, satis tormentorum exceperat.

14. Decēbris

Dioscori adolescentis constantia.

Hērō, Ater, & Isidorus igne cocremantur.

Heron præterea, Ater, & Isidorus, Aegyptij: & Dioscorus vnā cum illis, adolescens quindecim annos natus, iudici traduntur. Et primum iudex adolescentem, tanquā facilem ad persuadendum, blandis verbis in fraudem inducere, tum velut remissum & flexibilem ad fidem negandam, tormentis impellere tentat. Sed Dioscorus neque persuasionē quicquam cōmotus est, neque iudicis omnino cessit sententiæ. Ceteros acerbissime crudelissimeque verberibus dilacerat: quos cum tormenta magno & fidenti animo, pro fide tolerare cerneret, rogo cremandos tradit. Dioscorum autem, cum propter singularem animi magnitudinem, quā palam ostenderat, tum propter prudentissima responsa, quæ ad singula rogata dederat, iudex magnoperē admiratus, dimisit: affirmans, se propter ætatem certos dies illi velle concedere, quibus resipiscendi haberet facultatem. Iam ergo Dioscorus summa pietate eximius, nobiscum est, expectās cum certamen prolixius, grauiusque, tum amplius præmium & diuturnius.

19. Decēbris

S. Nemeffis exēplo Christi inter latrones igne exurit.

20. Decēbris

Porrō Nemeffis quidam, & ille etiam Aegyptius, falsò in crimen vocabatur, quòd cum latronibus societate coiuiisset: sed istam calumniā notam ab eo alienissimam quidem, cum coram centurione diluisset, iterum per iudicem fuit delatus, quòd Christianus esset, vinculisque constrictus ad præsidem venit. Iste iniustissimus præses, beatum martyrem tormentis & verberibus duplo grauioribus, quā latrones ipsos, afflictiens, exemplo Christi inter latrones interiectum (vnde non parum honoris adeptus est) feruido ignis exurit incendio.

Quædam porrō militum turma derepentē accedit: nimirum Ammon, Zeno, Ptolomæus, Ingenes, & pariter cum illis senex Theophilus: qui pro tribunali se ipsi stiterunt. Cum igitur quidam, quòd Christianus esset, in quæstione versaretur, & iam ad fidei negationem propenderet: isti assistentes, præ rei indignitate dentibus sfendere, vultum mutare, manus extendere, toto denique corpore gestus quosdam

SURI

ober
Hober

RVII

5

quosdam agere coeperunt. In quos cum omnium ora essent conuersa, priusquam illi alij in eos iniecerunt manus, illi ipsi ad subsellia accurrere, se Christianos profiteri sic, ut cum praefectus, & assessores qui aderant ei in concilio, timore obstupescerent. tum Christiani, in quos iam inquirebatur, ad ea tormenta quae post essent perpeffuri, toleranter sufferenda maxime confirmarentur: tum denique iudices, qui essent contra eos sententiam pronuntiaturi, maximo metu exhorrescerent: isti vero e foro gloriantes abscedere, & praestimonio quod Christo perhibuerant, summo gaudio exultare, Deo per illos gloriosos triumphos agente. Alij praeterea complures in vr-
bibus & pagis, a gentibus distracti erant, & quasi membratim discepti: ex quibus unum exempli gratia commemorabo.

SS. Ammonis, Zenonis, & fociorum, gloriosum martyrium.

Ischyron cuiusdam magistratus negocia, mercede conductus, procurat. is qui eum conduxerat, iubet idolis sacrificare: quem, cum mandato minime obsequeretur, coepit conuicijs lacerare: ac cum constanter fidei adharsceret, grauibus affecit contumelijs, atque ubi vidit eum pacate & tranquille omnia sufferentem, arrepto fuste praecuto, intestina ac viscera illius transfodit, crudeliterque interemit. Quid attinet percensere multitudinem eorum, qui in solitudine & montibus vagi, errantesque, fame, siti, frigore, morbis, latronibus, bestijs fuerunt extincti? Quorum electionis beatae & eximia victoriae quanquam testes sunt hi, quibus adhuc ex illo numero vix suppeditat: tamen vnum aliquod facinus proferam, quo res istae sint exploratis cognita, perspectaque.

22. Decēbr. S. Ischyron praecuta fide per viscera transfoditur.

Charemon Episcopus ciuitatis quae Nilus dicitur, cum iam plane grandis esset, & aetate propē exacta, vnā cum vxore sua ad montem Arabiae confugiens, neque post reuersus est, neque vsquam eos quispiam videre potuit. Et licet fratres iam aliquoties eum cum vxore quaerere, tamen neque ipsos, neque corpora eorum vsquam reperire potuerunt. Permulti certe in eo Arabico monte erant, a barbaris Sarracenis facti captiui: quorum alij agrē quidem, & vix ingenti pecuniae summa redimi poterant: alij haec tenens nullo modo. Atque ista, mi frater, non frustra dicendo perlectus sum: sed ut cognoscas quantae & quam acerbae calamitates apud nos obtingunt: quas qui fuerint magis experti, plura de illis & sciunt & dicere possunt.

Multi martyres diuersis supplicijs interimitur.

Charemonis Episcopi cum vxore fuga.

ULLS

VITA SANCTI PATRIS NOSTRI PATAPII, AVTHORE SIMEONE METAPHRASTE.

Habetur in Tomis Aloysij.

NON multos parit Aegyptus: sed quando parit, magnum parit. Hoc dictum quidem est de quodam alio ex antiquis Philosophis: euentum autem accipit in Patapio. Vir enim ille, & vira, & miraculis, non solum pro multis, sed etiam pro omnibus sufficit patriae ad ornatum: adeo ut illa non magis pudore suffundatur propter eas, quae olim in ea fuerant, impietates, quam quod hunc post gratiam produxerit, gloriatur. Is patriam quidem habuit clarissimas Thebas: Thebas illas, quas pulcherrimus flumini Nilus circumfluit quidem semper: irrigat autem in tempore: praebet vero iucundissimum fluentum & ad videndum, & ad bibendum. In his ergo natus, & per aquam & spiritum renatus, (ortus enim erat ex fidelibus parentibus) honeste quidem alitur: diligenter autem eruditur, & sic in moribus componitur, ut virtutis rami paulo post ostendant.

Decēbris 2. Cap. 1. Patria S. Patapii.

Cum sic aetate & vera sapientia magnus ille crederet, philosophus factis, non sermone, res humanas despiciens, & res solum diuinas persequens, propter haec alijs quoque omnibus despiciatui habitis, patria, parentibus, amicis, familiaribus & cognatis, Aegyptum quidem illam & illum Nilum iubet valere, ut quae terrenorum solum fructuum profiteretur fertilitatem. Ille autem sciebat solitudinem esse maxime accommodatam ad virtutum exercitationem. In eam ergo profectus, ei se tradidit: in qua cum multis laboribus longo tempore versatus, non solum quicquid erat pulcherrimum & produxit & aluit, sed etiam perfecit, ut in ipso radices ageret, ut propemodum secundam naturam virtus ad eum pertineret. Sic cum sufficientem

Cap. 2. Verū se praebet philosophum. Degit in solitudine. for. * sufficientem